

Udskriftsdato: 14. december 2025

AFG nr 10012 af 19/11/2024 (Gældende)

Ophold som au pair i DK, fortsat bolig i Tyskland, dobbeltdomicil, skattemæssigt hjemmehørende i Tyskland.

Ministerium: Skatteministeriet

Journalnummer: 24-1266834

Ophold som au pair i DK, fortsat bolig i Tyskland, dobbeltdomicil, skattemæssigt hjemmehørende i Tyskland.

Spørger ville flytte fra Tyskland til Danmark for at arbejde som au pair hos en dansk værtsfamilie i ca. 11 måneder. Spørgers bopæl i Tyskland blev bevaret under opholdet i Danmark, og spørger ville efter opholdet i Danmark igen tage ophold i Tyskland.

Skatterådet kunne bekræfte, at spørger, under det midlertidige ophold i Danmark, skulle anses for at være hjemmehørende i Tyskland i henhold til dobbeltbeskatningsoverenskomsten mellem Danmark og Tyskland. Spørger havde i den konkrete sag kun fast bolig til rådighed i Tyskland ifølge dobbeltbeskatningsoverenskomsten mellem Danmark og Tyskland.

Skatterådsmøde 19. november 2024 - SKM2024.608.SR

Spørgsmål

1. Kan det bekræftes, at spørger under et midlertidigt ophold i Danmark skal anses for at være hjemmehørende i Tyskland i henhold til artikel 4, stk. 2, i dobbeltbeskatningsoverenskomsten mellem Danmark og Tyskland?

Svar

1. Ja

Beskrivelse af de faktiske forhold

Spørger er 18 år og har netop afsluttet en gymnasial uddannelse i Y-by, Tyskland.

Spørger er født og opvokset i Tyskland, hvor hun er statsborger. Spørger bor i dag i Y-by hos sin far. Spørgers mor og øvrige familie samt venner bor også i Tyskland. Spørger er fuldt skattepligtig til Tyskland. I sin fritid er spørger medlem af en svømmeklub i Y-by.

Spørgers økonomiske interesser er udelukkende i Tyskland, hvor hun er medejer af en stor familievirksomhed. Spørger har desuden bankkonti og andre investeringer i Tyskland. Spørgers økonomiske interesser varetages i Tyskland.

Spørger påtænker at flytte midlertidigt til Danmark ultimo august 2024, hvor hun i en periode på ca. 11 måneder vil arbejde som au pair hos en dansk værtsfamilie. Som følge af au pair-opholdet vil spørger blive tilmeldt det danske folkeregister.

Spørger vil modtage lommepenge på ca. 4.850 kr. pr. måned samt fri kost og logi. Lommepengene vil blive overført til hendes tyske bankkonto, da hun ikke får en dansk bankkonto. Spørger vil bo i et værelse hos værtsfamilien.

Under opholdet i Danmark vil spørger fortsat være tilknyttet hendes eksisterende læge i Tyskland, hun vil forblive medlem af svømmeklubben i Y-by, hun vil fortsat have bolig hos faren, hendes økonomiske interesser vil fortsat være i og blive administreret fra Tyskland, og hun vil forblive fuldt skattepligtig til Tyskland. Spørger vil desuden være stemmeberettiget ved politiske valg i Tyskland, og hun vil ikke få stemmeret til folketingsvalg i Danmark.

Spørger har i dag ingen personlige eller økonomiske forbindelser til Danmark, og hun kender ikke på forhånd værtsfamilien. Spørger forventer at opholde sig hos hendes familie i Tyskland i forbindelse med højtider mv.

Efter opholdet i Danmark påtænker spørger at flytte tilbage til hendes far i Tyskland. Spørger forventer at søge optagelse på et universitet i Tyskland efter endt ophold i Danmark.

Spørgers opfattelse og begrundelse

Det er spørgers opfattelse, at spørgsmålet skal besvares med et "Ja".

Spørger vil opholde sig i Danmark i mere end 6 måneder, hvor hun vil have rådighed over et værelse hos værtsfamilien. Spørger vil derfor blive fuldt skattepligtig til Danmark, jf. kildeskattelovens § 1, stk. 1, nr. 1.

Samtidig vil spørger som oplyst forblive fuldt skattepligtig til Tyskland.

Spørger vil derfor være dobbeltdomicileret.

Det skal følgelig afgøres efter artikel 4, stk. 2, i dobbeltbeskatningsoverenskomst, hvor spørger skal anses for at være hjemmehørende ved anvendelsen af overenskomsten.

Artikel 4, stk. 2, har følgende ordlyd:

"2. I tilfælde, hvor en fysisk person efter bestemmelserne i stykke 1 er hjemmehørende begge de kontraherende stater, bestemmes hans status efter følgende regler:

- a) han skal anses for at være hjemmehørende i den stat, i hvilken han har en fast bolig til sin rådighed; hvis han har en fast bolig til sin rådighed i begge stater, skal han anses for at være hjemmehørende i den stat, med hvilken han har de stærkeste personlige og økonomiske forbindelser (midtpunkt for sine livsinteresser);
- b) hvis det ikke kan afgøres, i hvilken stat han har midtpunkt for sine livsinteresser, eller hvis han ikke har en fast bolig til sin rådighed i nogen af staterne, skal han anses for at være hjemmehørende i den stat, i hvilken han sædvanligvis har ophold;
- c) hvis han sædvanligvis har ophold i begge stater, eller hvis han ikke har sådant ophold i nogen af dem, skal han anses for at være hjemmehørende i den stat, i hvilken han er statsborger;
- d) hvis han er statsborger i begge stater, eller hvis han ikke er statsborger i nogen af dem, skal de kompetente myndigheder i de kontraherende stater afgøre spørgsmålet ved gensidig aftale".

I nærværende sag vil spørger under det midlertidige ophold i Danmark have fast bolig til rådighed i både Tyskland og Danmark, jf. artikel 4, stk. 2, litra a.

Hun skal derfor anses for at være hjemmehørende i den stat, med hvilken hun har de stærkeste personlige og økonomiske forbindelser (midtpunktet for hendes livsinteresser).

Ifølge Den juridiske vejledning 2024-2, C. F. 8.2.2.4.1.2, skal midtpunktet for livsinteresser vurderes som følger:

"I den forbindelse er det nødvendigt at se på de faktiske forhold, herunder:

- hvor personen har sin familie (og øvrige sociale tilknytning)
- hvor personen har sin politiske, kulturelle tilknytning eller andre aktiviteter
- hvor personen har sit forretningssted, det sted hvorfra personen administrerer sine aktiviteter osv."

Spørgers familie og venner vil under hendes midlertidige ophold i Danmark forblive i Tyskland. Spørger har således ingen familie eller venner i Danmark.

Spørgers politiske, kulturelle og anden personlige tilknytning vil under det midlertidige ophold i Danmark fortsat hovedsageligt være i Tyskland, hvor hun er opvokset, og hvor hun igen vil tage varigt ophold efter opholdet i Danmark.

Spørgers økonomiske interesser, herunder i familievirksomheden, vil under opholdet i Danmark fortsat være i, og blive administreret fra, Tyskland. Lommepengene fra den danske værtsfamilie er helt ubetydelige i forhold til spørgers økonomiske interesser i Tyskland.

Hertil kommer, at opholdet i Danmark er midlertidigt og kun vil vare i ca. 11 måneder.

Disse kriterier peger entydigt i retning af, at spørger under det midlertidige ophold i Danmark vil have de stærkeste personlige og økonomiske forbindelser til Tyskland, og at hun derfor skal anses for at være hjemmehørende i Tyskland i henhold til artikel 4, stk. 2, i dobbeltbeskatningsoverenskomsten.

Dette stemmer også overens med følgende udsagn fra Den juridiske vejledning, der gengiver indholdet af punkt 15 i kommentarerne til artikel 4 i OECD's modeloverenskomst fra 2017:

"Omstændighederne skal bedømmes som et hele, hvori også personens egne handlinger indgår. Den omstændighed, at personen bibeholder sin bolig i det land, hvor han altid har boet, hvor han har arbejdet, og hvor han har sin familie og ejendele, kan sammen med andre elementer skabe en formodning for, at han har bevaret midtpunkt for sine livsinteresser i dette land".

Skattestyrelsens indstilling og begrundelse

Spørgsmål 1

Det ønskes bekræftet, at spørger under et midlertidigt ophold i Danmark skal anses for at være hjemmehørende i Tyskland i henhold til artikel 4, stk. 2, i dobbeltbeskatningsoverenskomsten mellem Danmark og Tyskland.

Begrundelse

Spørgsmålet vedrører en fortolkning af artikel 4 i dobbeltbeskatningsoverenskomsten mellem Danmark og Tyskland. Begrundelsen indeholder Skattestyrelsens og dermed alene Danmarks vurdering af spørgers skattemæssige hjemsted.

Hvis Tyskland ikke er enig i vurderingen, er det efter dobbeltbeskatningsoverenskomstens artikel 4, stk. 2, litra d, de kompetente myndigheder i henholdsvis Danmark og Tyskland, der skal forhandle herom.

Vurderingen af skattemæssigt hjemsted efter artikel 4 i dobbeltbeskatningsoverenskomsten mellem Danmark og Tyskland forudsætter, at spørger er fuldt skattepligtig i både Danmark og Tyskland efter begge landes interne regler, jf. dobbeltbeskatningsoverenskomstens artikel 4, stk. 2. Det forudsættes derfor, at spørger i den pågældende periode både er fuldt skattepligtig til Danmark efter de her gældende regler, og som oplyst er fuldt skattepligtig til Tyskland ifølge de tyske regler herom.

Artikel 4, stk. 2, i dobbeltbeskatningsoverenskomsten mellem Danmark og Tyskland svarer til OECD modellens artikel 4, stk. 2, og bestemmer, at i de tilfælde, hvor en fysisk person anses for at være hjemmehørende i begge stater, skal vedkommendes skattemæssige hjemsted efter overenskomsten bestemmes ud fra følgende:

a) personen skal anses for at være hjemmehørende i den stat, i hvilken vedkommende har en fast bolig til sin rådighed; hvis personen har en fast bolig til sin rådighed i begge stater, skal vedkommende anses for at være hjemmehørende i den stat, med hvilken personen har de stærkeste personlige og økonomiske forbindelser (midtpunkt for sine livsinteresser);

b) hvis det ikke kan afgøres, i hvilken stat personen har midtpunkt for sine livsinteresser, eller hvis vedkommende ikke har en fast bolig til sin rådighed i nogen af staterne, skal personen anses for at være hjemmehørende i den stat, i hvilken personen sædvanligvis har ophold;

c) hvis personen sædvanligvis har ophold i begge stater, eller hvis vedkommende ikke har sådant ophold i nogen af dem, skal personen anses for at være hjemmehørende i den stat, i hvilken personen er statsborger;

d) er personen statsborger i begge stater, eller er vedkommende ikke statsborger i nogen af dem, skal de kompetente myndigheder i de kontraherende stater afgøre spørgsmålet ved gensidig aftale.

Der er tale om en prioriteret orden.

Spørger skal således i udgangspunktet anses for at være hjemmehørende i det land, hvor hun har en fast bolig til sin rådighed, jf. artikel 4, stk. 2, litra a.

Begrebet "fast bolig til rådighed" er ikke defineret i selve dobbeltbeskatningsoverenskomsten.

Begrebet fortolkes i overensstemmelse med artikel 4, stk. 2, i OECD's modeloverenskomst.

Det følger af kommentaren til artikel 4 i OECD's modeloverenskomst, at enhver form for bolig tages i betragtning, når det skal vurderes, om vedkommende har en "bolig". Det omfatter således både hus, lejlighed og værelse, uanset om det er ejet eller lejet af vedkommende, jf. punkt 13 i kommentaren til artikel 4 i OECD's modeloverenskomst.

For at en bolig kan anses for "fast" skal boligen være af vedvarende karakter, dvs. vedkommende skal have etableret og bibeholdt den til stadig brug, i modsætning til det at opholde sig et bestemt sted under sådanne vilkår, at det er åbenbart, at opholdet er tilsigtet at være af kort varighed, jf. punkt 12 i kommentaren til artikel 4 i OECD's modeloverenskomst.

Vedkommende skal have arrangeret det således, at boligen er til rådighed kontinuerligt til enhver tid, og ikke lejlighedsvis med henblik på et ophold, som efter årsagen til det i sagens natur er af kort varighed, fx ferierejse, forretningsrejse, uddannelsesrejse og deltagelse i kursus på en skole, jf. punkt 13 i kommentaren til artikel 4 i OECD's modeloverenskomst.

Det er oplyst, at spørger påtænker at flytte midlertidigt fra Tyskland til Danmark i en periode på ca. 11 måneder, hvor hun vil arbejde som au pair hos en dansk værtsfamilie. Efter opholdet i Danmark vil spørger igen tage varigt ophold i Tyskland.

SKM2023. 85. SR og SKM2023. 86. SR omhandler et ægtepar fra USA, der ville tage midlertidigt ophold i Danmark i en lejet Airbnb-lejlighed. Opholdet i Danmark ville vare mindre end 6 måneder. Der ville ikke være nogen danske indkomstkilder for nogen af ægtefællerne, og intet ophold i Danmark, som ville have karakter af forretnings- eller erhvervsudøvelse. Henset til, at spørgernes ophold i Danmark var midlertidigt, og at familien ville vende tilbage til USA til deres sædvanlige bolig efter opholdet, fandt Skatterådet, at spørgernes ophold i Danmark ikke var udtryk for et længerevarende tilknytningsforhold her til landet. Skatterådet fandt herefter, at spørgerne havde skattemæssigt hjemsted i USA, jf. den gældende dobbeltbeskatningsoverenskomst.

I både SKM2023. 424. SR, SKM2024. 19. SR og SKM2024. 17. SR fandt Skatterådet, at den udenlandske bolig skulle anses for midlertidig, når opholdet i udlandet var i en på forhånd afgrænset periode. I afgørelserne blev spørgsmålet om skattemæssigt hjemsted således afgjort på baggrund af, at boligen i udlandet ikke blev anset for "fast" i de gældende dobbeltbeskatningsoverenskomsters forstand. Den udenlandske bolig var i SKM2023. 424. SR til rådighed i en på forhånd afgrænset periode i 7 måneder, og i SKM2024. 17. SR og SKM2024. 19. SR var boligen til rådighed i en på forhånd afgrænset periode på 11 måneder.

SKM2023. 424. SR, SKM2024. 17. SR og SKM2024. 19. SR omhandler alle situationen, hvor en person anses for skattemæssigt hjemmehørende i Danmark i henhold til de gældende dobbeltbeskatningsoverenskomster, og hvor personen samtidig tager midlertidigt ophold i udlandet i en på forhånd afgrænset periode. Det er Skattestyrelsens opfattelse, at der skal ske en tilsvarende vurdering af rådighed over fast bolig, når en person indrejser fra udlandet og tager midlertidigt ophold i Danmark i en på forhånd afgrænset periode.

Det er oplyst, at spørger er 18 år, tysk statsborger og bor i Y-by, Tyskland hos sin far, samt at bopælen i Tyskland bevares under opholdet i Danmark.

Henset til at spørgers bopæl i Tyskland bevares, er det Skattestyrelsens opfattelse, at spørger skal anses for at have bevaret rådighed over fast bolig i Tyskland efter artikel 4, stk. 2, litra a, i dobbeltbeskatningsoverenskomsten mellem Danmark og Tyskland, under spørgers ophold i Danmark.

Det er oplyst, at formålet med opholdet i Danmark er en tidsbegrænset ansættelse som au pair på ca. 11 måneder, hvor spørger vil bo på et værelse hos værtsfamilien. Derudover er det oplyst, at spørger forventer at opholde sig hos hendes familie i forbindelse med højtidet mv.

Det er Skattestyrelsens opfattelse, at boligen/værelset hos værtsfamilien i Danmark skal anses for en bolig, der er til rådighed for spørger, under opholdet i Danmark i relation til artikel 4, stk. 2, litra a, i dobbeltbeskatningsoverenskomsten mellem Danmark og Tyskland.

Henset til formålet med opholdet i Danmark, der er et arbejdsophold i en på forhånd aftalt afgrænset periode, er det dog Skattestyrelsens opfattelse, at boligen i Danmark under de konkrete omstændigheder skal anses for midlertidig. Spørger vil ikke etablere sig med en tilværelse i Danmark eller bibeholde boligen i Danmark til stadig brug. Der er derfor Skattestyrelsens opfattelse, at spørger ikke kan anses for at have rådighed over en bolig i Danmark, der er fast, efter artikel 4, stk. 2, litra a, i dobbeltbeskatningsoverenskomsten mellem Danmark og Tyskland.

På denne baggrund er det Skattestyrelsens opfattelse, at spørger kun har fast bolig til rådighed i Tyskland i relation til artikel 4, stk. 2, litra a, i dobbeltbeskatningsoverenskomsten mellem Danmark og Tyskland, under spørgers ophold i Danmark.

Skattestyrelsen kan således bekræfte, at spørger, under et midlertidigt ophold i Danmark som beskrevet, skal anses for at være hjemmehørende i Tyskland i henhold til artikel 4, stk. 2, i dobbeltbeskatningsoverenskomsten mellem Danmark og Tyskland.

Skattestyrelsen kan i den forbindelse oplyse, at svaret for spørger vil have den skattemæssige konsekvens, at Danmark bliver kildeland, når spørger har sit skattemæssige hjemsted i Tyskland.

Når Danmark har status af kildeland, betyder det i praksis, at der i Danmark kun skal selvangives de indtægter, som Danmark efter dobbeltbeskatningsoverenskomsten med Tyskland særskilt har beskatningsretten til.

Indstilling

Skattestyrelsen indstiller, at spørgsmål 1 besvares med "Ja".

Skatterådets afgørelse og begrundelse

Skatterådet tiltræder Skattestyrelsens indstilling og begrundelse.

Lovgrundlag, forarbejder og praksis

Spørgsmål 1

Lovgrundlag

Artikel 4, stk. 1 og 2, i dobbeltbeskatningsoverenskomsten mellem Danmark og Tyskland

"Skattemæssigt hjemsted

Stk. 1. I denne overenskomst betyder udtrykket "en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat"

a) for så vidt angår indkomst- og formueskatter, enhver person som efter lovgivningen i denne stat er skattepligtig dér på grund af hjemsted, bopæl, ledelsens sæde eller ethvert andet kriterium af lignende karakter, og omfatter også denne stat og enhver dertil hørende politisk underafdeling eller lokal myndighed. Dette udtryk omfatter dog ikke en person, som er skattepligtig i denne stat udelukkende af indkomst fra kilder i denne stat eller af formue beroende dér;

b) for så vidt angår skatter i boer, af arv eller af gave, en person, som i henhold til lovgivningen i denne stat er skattepligtig der med hensyn til et bo eller en gave på grund af hjemsted, bopæl, ledelsens sæde eller ethvert andet lignende kriterium. Dette udtryk omfatter dog ikke en person, hvis bo eller hvis gave er skattepligtig i denne stat udelukkende på grund af formuegoder, som befinder sig der.

Stk. 2. I tilfælde, hvor en fysisk person efter bestemmelserne i stykke 1 er hjemmehørende i begge de kontraherende stater, bestemmes hans status efter følgende regler:

a) han skal anses for at være hjemmehørende i den stat, i hvilken han har en fast bolig til sin rådighed; hvis han har en fast bolig til sin rådighed i begge stater, skal han anses for at være hjemmehørende i den stat, med hvilken han har de stærkeste personlige og økonomiske forbindelser (midtpunkt for sine livsinteresser);

b) hvis det ikke kan afgøres, i hvilken stat han har midtpunkt for sine livsinteresser, eller hvis han ikke har en fast bolig til sin rådighed i nogen af staterne, skal han anses for at være hjemmehørende i den stat, i hvilken han sædvanligvis har ophold;

c) hvis han sædvanligvis har ophold i begge stater, eller hvis han ikke har sådant ophold i nogen af dem, skal han anses for at være hjemmehørende i den stat, i hvilken han er statsborger;

d) hvis han er statsborger i begge stater, eller hvis han ikke er statsborger i nogen af dem, skal de kompetente myndigheder i de kontraherende stater afgøre spørgsmålet ved gensidig aftale".

Praksis

SKM2023. 85. SR

Spørger og hans familie ville leje en Airbnb-lejlighed i Danmark fra medio januar 2023 til medio juni 2023. Der var således tale om en helårsbolig, som af ejeren udlejedes via Airbnb til spørger og hans familie.

Skatterådet fandt, at spørger erhvervede bopæl i Danmark efter kildeskattelovens § 1, stk. 1, nr. 1, ved at spørger med sin familie lejede en lejlighed i Danmark i 5-5½ måneder, da spørger således rådede over en helårsbolig i mere end 1-2 måneder.

Da spørger skulle opholde sig 5-5½ måneder uafbrudt i Danmark, overskred han det gældende maksimum for ophold på uafbrudt 3 måneder.

Skatterådet fandt derfor, at spørger blev fuldt skattepligtig fra det tidspunkt, hvor han tog ophold i Danmark, det ville sige fra medio januar 2023, jf. kildeskattelovens § 1, stk. 1, nr. 1), jfr. § kildeskattelovens § 7, stk. 1.

Skatterådet havde lagt vægt på, at det var oplyst, at opholdet i Danmark var midlertidigt og forventedes at vare mindre end 6 måneder. Efter det tidsbegrænsede ophold i Danmark ville hele familien vende tilbage til USA til deres sædvanlige bolig, som stod klar til dem. Endvidere ville børnene vende tilbage til deres skole i USA, hvor de fortsat var indskrevet.

Skatterådet fandt på denne baggrund, at spørgers ophold i Danmark ikke var udtryk for et længerevarende tilknytningsforhold her til landet. Skatterådet forudsatte, at det midlertidige ophold her i landet ikke varede mere end 6 måneder.

Skatterådet fandt herefter, at spørger havde skattemæssigt hjemsted i USA, jf. dobbeltbeskatningsoverenskomstens artikel 4, stk. 2, a).

SKM2023. 86. SR

Det var oplyst, at spørger og hendes familie ville leje en Airbnb-lejlighed i Danmark fra medio januar 2023 til medio juni 2023. Der var således tale om en helårsbolig, som af ejeren udlejedes via Airbnb til spørger og hendes familie.

Skatterådet fandt, at spørger erhvervede bopæl i Danmark efter kildeskattelovens § 1, stk. 1, nr. 1, ved at spørger med sin familie lejede en lejlighed i Danmark i 5-5½ måneder, da spørger således rådede over en helårsbolig i mere end 1-2 måneder.

Da spørger skulle opholde sig 5-5½ måneder uafbrudt i Danmark, overskred hun det gældende maksimum for ophold på uafbrudt 3 måneder.

Skatterådet fandt derfor, at spørger blev fuldt skattepligtig fra det tidspunkt, hvor hun tog ophold i Danmark, det vil sige fra medio januar 2023, jf. kildeskattelovens § 1, stk. 1, nr. 1), jfr. § kildeskattelovens § 7, stk. 1.

Skatterådet havde lagt vægt på, at det var oplyst, at opholdet i Danmark var midlertidigt og forventedes at vare mindre end 6 måneder. Efter det tidsbegrænsede ophold i Danmark ville hele familien vende tilbage til USA til deres sædvanlige bolig, som stod klar til dem. Endvidere ville børnene vende tilbage til deres skole i USA, hvor de fortsat var indskrevet.

Skatterådet fandt på denne baggrund, at spørgers ophold i Danmark ikke var udtryk for et længerevarende tilknytningsforhold her til landet. Skatterådet forudsatte, at det midlertidige ophold her i landet ikke varede mere end 6 måneder.

Skatterådet fandt herefter, at spørger havde skattemæssigt hjemsted i USA, jf. dobbeltbeskatningsoverenskomstens artikel 4, stk. 2, a).

SKM2023. 424. SR

Spørger ejede 50 % af et selskab, hvor han var ansat som direktør. Spørger rejste til Vietnam med sin familie i 7 måneder for at udbygge og pleje selskabets kunderelationer i Vietnam. Opholdet ville samtidig bestå af turistmæssige aktiviteter i spørgers fritid og under eventuel ferieafvikling.

Skatterådet kunne bekræfte, at spørger bevarede sin fulde skattepligt til Danmark, imens han var i Vietnam, henset til at spørger ikke afskar sig rådigheden over sin bolig i Danmark ved enten at sælge eller udleje sin bolig uopsigeligt i mindst 3 år.

Skatterådet kunne desuden bekræfte, at spørger skulle anses for skattemæssigt hjemmehørende i Danmark i henhold til dobbeltbeskatningsoverenskomsten mellem Danmark og Vietnam. Spørger havde kun fast bolig til rådighed i Danmark. Boligen i Vietnam skulle alene anses for midlertidig, når opholdet i Vietnam var henholdsvis en forretningsrejse og en privat ferierejse i en på forhånd afgrænset periode.

SKM2024. 17. SR

Spørger og hendes ægtefælle ejede hver 45 % af et selskab, hvor spørger var administrerende direktør. Spørger rejste til Indonesien med sin familie i 11 måneder for at udvide selskabets marked som forhandler af produkter fra et andet selskab. De ældste børn skulle under opholdet gå i skole i Indonesien.

Skatterådet kunne bekræfte, at spørger bevarede sin fulde skattepligt til Danmark, imens hun var i Indonesien, henset til at spørger ikke afskar sig rådigheden over sin bolig i Danmark ved enten at sælge eller udleje sin bolig uopsigeligt i mindst 3 år.

Skatterådet kunne desuden bekræfte, at spørger skulle anses for skattemæssigt hjemmehørende i Danmark i henhold til dobbeltbeskatningsoverenskomsten mellem Danmark og Indonesien. Spørger havde kun fast bolig til rådighed i Danmark. Boligen i Indonesien skulle alene anses for midlertidig, når opholdet i Indonesien var henholdsvis en forretningsrejse og en privat ferierejse i en på forhånd afgrænset periode.

SKM2024. 19. SR

Spørger og hans ægtefælle ejede hver 45 % af et selskab, hvor spørger sad i direktionen og hans ægtefælle var administrerende direktør. Spørger rejste til Indonesien med sin familie i 11 måneder for at udvide selskabets marked som forhandler af produkter fra et andet selskab. De ældste børn skulle under opholdet gå på skole i Indonesien.

Skatterådet kunne bekræfte, at spørger bevarede sin fulde skattepligt til Danmark, imens han var i Indonesien, henset til at spørger ikke afskar sig rådigheden over sin bolig i Danmark ved enten at sælge eller udleje sin bolig uopsigeligt i mindst 3 år.

Skatterådet kunne desuden bekræfte, at spørger skulle anses for skattemæssigt hjemmehørende i Danmark i henhold til dobbeltbeskatningsoverenskomsten mellem Danmark og Indonesien. Spørger havde kun fast bolig til rådighed i Danmark. Boligen i Indonesien skulle alene anses for midlertidig, når opholdet i Indonesien var henholdsvis en forretningsrejse og en privat ferierejse i en på forhånd afgrænset periode.

Kommentaren til OECD's modeloverenskomst artikel 4, punkt 10-15

"10. For at løse denne konflikt skal der fastsættes særlige regler, som giver tilknytningen til den ene stat forrang frem for tilknytningen til den anden stat. Så vidt muligt skal forrangskriteriet være af en sådan

beskaffenhed, at der ikke kan være tvivl om, at den pågældende person kun opfylder det i én stat, og det skal samtidig afspejle en sådan tilknytning, at det opleves som naturligt, at beskatningsretten tilfalder netop denne stat. De omstændigheder, med hensyn til hvilke de særlige regler anvendes, er dem, der foreligger i den periode, hvor skatteyderens hjemsted har indflydelse på skattepligten, hvilken periode kan være kortere end en fuld skattepligtsperiode. Et eksempel er en fysisk person, som i et kalenderår fra 1. januar til 31. marts er hjemmehørende i stat A i henhold til denne stats skattelovgivning, hvorefter personen flytter til stat B. Eftersom personen bor i stat B i mere end 183 dage, behandles den pågældende i henhold til skattelovgivningen i stat B som en person, der er hjemmehørende i stat B hele året. Ved anvendelsen af de særlige regler for perioden 1. januar til 31. marts var personen hjemmehørende i stat A. Derfor bør både stat A og stat B behandle den pågældende som en person, der er hjemmehørende i stat A i denne periode, og som en person, der er hjemmehørende i stat B fra 1. april til 31. december.

11. Artiklen giver forrang til den kontraherende stat, i hvilken den fysiske person har en fast bolig til sin rådighed. Dette kriterium vil hyppigt være tilstrækkeligt til at løse konflikten, f.eks. når en fysisk person har en fast bolig i den ene kontraherende stat og kun har gjort ophold af en vis længde i den anden kontraherende stat.

12. Litra a) betyder derfor, at ved anvendelse af overenskomsten (dvs. hvor der er en konflikt mellem lovene i de to stater) anses bopælen for at være det sted, hvor den fysiske person ejer eller råder over en bolig. Denne bolig skal være af vedvarende karakter, dvs. den fysiske person skal have etableret og bibeholdt den til stadig brug, i modsætning til det at opholde sig et bestemt sted under sådanne vilkår, at det er åbenbart, at opholdet er tilsigtet at være af kort varighed.

13. Med hensyn til begrebet "bolig" skal det bemærkes, at enhver form for bolig kan tages i betragtning (hus eller lejlighed, som tilhører eller er lejet af den fysiske person, lejet møbleret værelse). Men boligens varige karakter er væsentlig. Dette betyder, at personen skal have arrangeret det således, at boligen er til vedkommendes rådighed kontinuerligt til enhver tid, og ikke lejlighedsvis med henblik på et ophold, som efter årsagen til det i sagens natur er af kort varighed (ferierejse, forretningsrejse, uddannelsesrejse, deltagelse i kursus på en skole osv.). Et hus, som ejes af en fysisk person, kan f.eks. ikke anses for at være til rådighed for den fysiske person, når huset er udlejet og reelt overdraget til en udenforstående part, således at den fysiske person ikke længere er i besiddelse af eller har mulighed for at bebo huset.

14. Hvis den fysiske person har en fast bolig i begge kontraherende stater, giver stk. 2 forrang til den stat, med hvilken vedkommendes personlige og økonomiske forbindelser er stærkest, forstået som centrum for vedkommendes livsinteresser. Når bopæl ikke kan afgøres under henvisning til denne regel, giver stk. 2 et subsidiært kriterium, der først er sædvanligt ophold og dernæst statsborgerskab. Hvis den fysiske person er statsborger i begge stater eller i ingen af dem, skal spørgsmålet løses ved gensidig aftale mellem de berørte stater i overensstemmelse med den procedure, der er fastlagt i art. 25.

15. Hvis den fysiske person har en fast bolig i begge kontraherende stater, er det nødvendigt at se på de faktiske forhold for at fastslå, med hvilken af de to stater vedkommende har de stærkeste personlige og økonomiske forbindelser. Der skal således tages hensyn til vedkommendes familie og sociale forhold, vedkommendes beskæftigelse, vedkommendes politiske, kulturelle eller andre aktiviteter, vedkommendes forretningssted, det sted, hvorfra vedkommende administrerer sine aktiver osv. Omstændighederne skal bedømmes som et hele, men det er ikke desto mindre åbenbart, at overvejelser med udgangspunkt i den fysiske persons egne handlinger skal ofres særlig opmærksomhed. Hvis en person, som har en bolig i en stat, etablerer en anden bolig i den anden stat og bibeholder den første bolig, kan det faktum, at vedkommende bibeholder den første bolig i de omgivelser, hvor vedkommende altid har boet, hvor vedkommende har arbejdet, og hvor vedkommende har sin familie og ejendele, sammen med andre

elementer bidrage til at vise, at vedkommende har bevaret centrum for sine livsinteresser i den første stat."